

Engarealer i det hele neppe kunne have saa stor Værdi i det intensive Landbrug, som nu drives, som i tidligere Tider, medens Landbruget stod paa et mere primitivt Standpunkt. Imidlertid have Beboerne ude paa disse Egne — det er særlig i Udbynder og Sødring Sogne — gennem mange Aar ønsket, at der maatte blive foretaget et Inddigningsarbejde, saaledes at de nævnte store Arealer — det er flere Tusinde Tønder Land — kunde blive inddragne under Kultur.

Afdøde Oberstløjtnant Dalgas har i sin Tid besigtiget disse Arealer og udtalt, at naar et saadant Inddigningsarbejde fandt Sted, vilde der blive meget værdifulde Arealer til Opdyrkning, men Sagen blev den Gang stillet i Bero og har hvilet, indtil den nu for ganske faa Aar siden paa ny blev tagen op. Ved Hedeselskabets Bistand blev der udarbejdet et Projekt, som blev fastslaaet til Gennemførelse ved en Landvæsenskommissionskendelse af September 1906 og en senere Overlandvæsenskommissionskendelse af April 1907. Der dannedes saa i Foraaret 1907 et Digelag, der omfatter 106 Lodsejere med 2,761,4 Tdr. Land, og dette Digelag har under Hedeselskabets Vejledning faaet en Inddigning bragt i Stand. Arbejdet bortliciteredes til 84,126 Kr., men naar Udgifterne til Erstatninger, Kommissioner m. m. regnes med, vil hele Foretagendet komme til at dreje sig om omtrent 100,000 Kr. Disse Beløb skulle udredes af Digelagets Medlemmer, medens Randers Amt har stillet Garanti for det stiftede Laan, og fra Randers Amt og de to nævnte Kommuner, som ere særlig interesserede deri, er der ogsaa ydet direkte Tilskud til Sagen.

Det følger af sig selv, at naar Digelaget skal bære disse Udgifter og selvfølgelig maa vente i adskillige Aar, inden de vedkommende kunne faa forøget Indtægt i Kraft af det Arbejde, der er udført, ville Udgifterne føles ret betydeligt. Man har derfor under Forstaaelse af, at en rationel Dyrkning af omtrent 3,000 Tdr. Land vil være en Sag af saa almen Interesse, at man havde Krav paa og Ret til at henvende sig til Staten om et Tilskud, indsendt et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder, hvilket Andragende imidlertid ikke blev gunstigt modtaget.

Andragendet gik ud paa et Tilskud af 20,000 Kr. til den nævnte Inddigningssag. Jeg skal henvise til, at det jo er noget meget kendt her indenfor Rigsdagen, at der ydes Tilskud til Inddigningsforetagender. Jeg skal som Eksempel nævne, at for 2—3 Aar siden gav man her $\frac{1}{3}$ Tilskud til Vestre og Gelder Søers Inddæmning nede i Nærheden af Lemvig, nemlig 12,000 af 36,000 Kr. Hvad man forlanger til de Arealer, jeg taler om, er ikke et saa stort Tilskud, men kun omtrent $\frac{1}{5}$ af, hvad selve Inddigningsforetagendet har kostet. Det forekommer mig derfor, at man fra Ministeriets Side burde have stillet sig mere velvilligt overfor Sagen, end Tilfældet har været.

Der foreligger for mig en Meddelelse om, at Vandbygningsvæsenet havde udtalt, at man ikke fandt, der var Grund til at yde Tilskud, da Sagen i sig selv nok med Tiden blev rentabel. Den tekniske Leder af Arbejdet, Ingeniør ved Hedeselskabet Thomsen, har imidlertid meddelt mig, at Vandbygningsdirektøren ikke personlig har undersøgt Sagen paa Stedet. Jeg vil derfor henstille til Ministeren, om han ikke maatte finde sig foranlediget til at lade en ny Undersøgelse finde Sted. Naar blot Vandbygningsdirektøren, som jeg for øvrigt anser for en baade velvillig og forstaaende Mand i disse Forhold, ved Selvsyn har overbevist sig om Sagen, er jeg ikke i Tvivl om, at han vil kunne indse, at det er en Sag, som fortjener at støttes lige saavel som saa mange andre af den Slags Foretagender, der ere blevne udførte med Støtte fra Statens Side til Ophjælpning af de paagældende Egne.

Det er betydelige Arealer, det drejer sig om derude. Hvis de, som der kan være Udsigt til, naar der foretages Vej anlæg derude, blive udstykkede i Arealer paa 10—15—20 Tdr. Land, vil der kunne opstaa Hundreder af selvstændige Beboelser, og naar, som jeg tror, disse Arealer ville kunne erhverves for 200 Kr. eller derunder pr. Td. Land, siger det sig selv, at paa en Tid, hvor man ellers giver 600—800 op til 1,000 Kr. pr. Td. Land, er det et Forhold af saa almen Interesse, at Statens Støtte dertil efter min Opfattelse i høj Grad bør paakræves.

Jeg tillader mig altsaa at rette denne